

TŘESKAN

třebovské skautské noviny

Slovo úvodem

Už to začínalo být na pováženou! Třeskan už byl téměř hotov, ale dobrý nápad pro „Slovo úvodem“ stále chyběl. Byla vlastně klika, že jsem zrovna dnes, stejně jako mnozí z Vás, navštívil koncert Samsona a jeho party. Ne budu zde teď fušovat do řemesla naší hudební redaktorce, která pro Vás připravuje jistě zajímavou reportáž, ale chtěl bych se s Vámi podělit o jednu myšlenku, kterou jsem si z koncertu odnesl.

Jaroslav - Samson Lenk je bezesporu výrazná osobnost. A nemám na mysli jen hudební oblast. Je až k nevíře, jak přirozeným způsobem kolem sebe šíří pohodu a dobrou náladu, jak z něho doslova tryská optimismus a životní energie. Spousta myšlenek, které na koncertu zazněly, by stála za doslovnou citaci, neboť i když jsou řečeny prostými slovy, obsahují hlubokou, bohatým životem podloženou moudrost. Jedna z těch myšlenek byla ta, že člověk by si měl občas udělat „jaro“ bez ohledu na to, jaké je zrovna roční období, takové „jaro v duši“. Prostě alespoň na chvíli vysadit ze zaběhnutého kolotoče, udělat něco pro sebe, na co jindy není čas, něčím se potěšit, prostě „dobít baterii“ pro další cestu životem.

A tak jsem se rozhodl, že místo obvyklých plamenných výzev k všemožným úkolům a práci, Vás tentokrát vyzvu k tomu, abyste využili nadcházejících dlouhých zimních večerů mimo jiné k tomu, abyste si alespoň

občas udělali „jaro“. A každý ať si za to „jaro“ dosadí to, co mu činí život příjemnějším, co mu přináší potěšení, co ho plní novou energií. Protože jen takový člověk, a ne upracovaný, uštvaný a vyschlý, může předávat tu „energii“ zase dál, ostatním, aktivně a tvůrčím způsobem pracovat pro naši společnou věc. A právě takové lidi, rádce a vedoucí, v našich řadách potřebujeme jako sůl...

Jessie

Středisková rada 8. listopadu 1996

Z ORJ:

- ke konci roku ohlásili odchod z funkce předseda ORJ a hospodářka ORJ - hledá se náhrada
- po Novém roce končí dvouleté období dosavadní ORJ (obdobně i naší SR) - je třeba přemýšlet o novém složení - volby se blíží
- ORJ podrobila kritice a bude reagovat na dopis br. Šmajcla a z něj vyplývajícího přerozdělení dotací (viz Skauting č. 2)
- informace o připravovaném výjezdním zasedání ORJ (viz Třeskan č. 54)

Přečíslování členů střediska není stále

dokončeno. Kdo tak ještě neučinil, necht' ihned odevzdá členské průkazy svých oveček Demimu !!!

Vánoční besídka

- viz samostatný článek

Kritika

Opět zazněla kritika úklidu kluboven, nedůsledného přezouvání a nešetřného chování ke společnému majetku! Jak ctíme skautské zákony?

Nové kroniky

Zájemci, kteří by chtěli začít (už konečně) vést družinové kroniky, si mohou u Demiho bezplatně vyzvednout vhodné sešity.

Termíny

příští SR a speciální schůzky vedoucích oddílů a vedení střediska budou včas upřesněny podle toho, jak se podaří zajistit vhodné prostory.

Třeskan - párty

Po Novém roce se uskuteční pod záštitou redakce Třeskana první střediskový mikroples spojený s předáváním ocenění za nejlepší příspěvky do Třeskana za rok 1996 (podrobněji viz samostatný článek).

Madla a spol.

připraví pro příští "plavání" doplňkový program. Těšme se!

Účast: Demi, Johan, Aladin, Vojta, Eva K., Zuzka, Anička, Milha, Eva V., Madla, Jessie.

Jessie

Jako občasník pro své členy vydává Junák - středisko Moravská Třebová s podporou firem DIATEXT, PCservis a STŠ MO Moravská Třebová. Šéfredaktor a grafická úprava: Jessie (J. K. Tyla 5). Zástupce šéfredaktora Darzinka (Západní 57, tel. 5157). Poštovní schránka na Baráku. Zasedání redakční rady vždy v 19:00 na Baráku v termínu střediskové rady. Uzávěrka čísla vždy v neděli po střediskové radě. Uzávěrka tohoto čísla 17.11.1996.

Mikulášská besídka

Středisková mikulášská besídka se bude konat v neděli 8. prosince ve dvoraně Muzea. Začátek ve 14 hod., předpokládaná doba trvání cca 2 hodiny. Program obvyklý - každá družina by si měla připravit nějaký výstup, kterým by pobavila ostatní a zúčastnila se mezidružinové soutěže o nejlepší program. Vytáhnout by se měli také naši R&R, od kterých se předpokládá lví podíl na organizaci i zábavě. Vzhledem k termínu by besídka měla vyznět jako „mikulášská“, takže by třeba nebylo marné, kdyby obvyklou závěrečnou nadílku obstarali Mikuláš, anděl a čert v kostýmech apod. Fantazii se meze nekladou, dobré nápady se cení!

Jessie

Talent '96

Připomínáme uzávěrku soutěže mladých skautských talentů - 1. prosinec. Podrobnosti o soutěži viz Třeskan č. 54.

Třeskan - párty

Jak již bylo oznámeno, připravuje se velkolepá „šou“, zatím pod pracovním názvem Třeskan - párty. Pravděpodobným termínem akce bude 21. únor 1996 a místem konání aula Muzea. Vzhledem k povaze akce - prestižní ples pořádaný redakcí Třeskana, spojený s udělováním cen za rok 1996 - se předpokládá vysoká společenská úroveň (slavnostní společenský oděv, účast čelních představitelů střediska a hostů, jmenovité pozvánky atd. atd. Prostě společenská událost roku („děsná snobárna“). Chcete být přítom? Čtete Třeskan - další podrobnosti a vyhlášení podmínek soutěže již v příštím čísle!

Jessie

Inzerce

U Lenky Navrátilové je ještě stále k mání několik věcí z daru, který jsme obdrželi od SRPŠ vojenského gymnázia. Jedná se o oteplovačky a zimní bundy (vesměs modré barvy) a gymnastické cvičky č. 6.

Jessie

Jubilea

07.12.	Hanzlová Eva	12 let	4.oddíl
08.12.	Matys Jan	11 let	2.oddíl
08.12.	Němec Zdeněk	10 let	1.oddíl
10.12.	Pyšný Miroslav	11 let	3.oddíl
14.12.	Horák Tomáš	9 let	1.oddíl
17.12.	Maulerová Eva	29 let	4.oddíl
18.12.	Komárek Jaroslav	22 let	0.oddíl
19.12.	Kocum Libor	10 let	1.oddíl
24.12.	Zatloukal Miroslav	12 let	2.oddíl
25.12.	Pivec Josef	77 let	0.oddíl
29.12.	Bisová Iva	41 let	0.oddíl
30.12.	Boleslavová Zuzana	17 let	6.oddíl
30.12.	Konečná Pavla	12 let	4.oddíl

Blahopřejeme!

Balvan '96

9. listopadu, Lidový dům v Moravské Chrastové, gong oznámí patnáct hodin, dvacet pět minut, třicet sekund. Všude kolem spousta lidiček, buď zvěsile pobíhajících (to jsou organizátoři), nebo vesele sledujících pódium (diváci), kde právě exceluje moravskochrastovská skupina JAMEKI.

Toť vše k atmosféře, jež mě obeplovává při psaní úvodu tohoto článku. Taky bych mohla vysvětlit, o co na akci zvané Balvan vlastně šlo, že? Tož, mohla se zúčastnit jakákoli skautská kapela či nekapela, a to za účelem předvedení se. Zpívat a hrát se mohlo cokoli, a to při jakémkoli počtu osob či rozsahu oktáv. Nápad k této akci probleskl již před dlouhým časem v hlavičce Medvědovi, načež to konzultoval s Mrholíkem, čímž se plán podařil zrealizovat. A tak jsme tady.

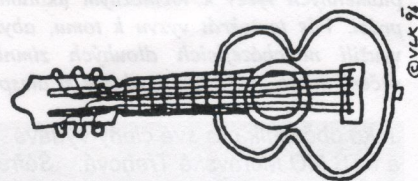
Ale abych začala od začátku. Bylo složité, ba dokonce místy i přesložitě, domluvit se s Vládou Jirkou (skaut ze Třebové, avšak z Jevíčka), jak že se vlastně do Chrastové dostaneme. Protože od nás nikdo nejel, teda vlastně jel, ale nejel, dopravovala jsem se s Vládou a jeho dvěma svěřenci. Přesto jsme se do Svitav dostali bez problémů! Novopečeným čekatelům mohu sdělit, že z Kocliřova s námi opět jel pan Spalovač mrtvol a vypadal úplně stejně jako před měsícem (ale už nám nevykládal, jak je hnusný, když musí vdechovat mrtvolnej zápach).

Na vlakáči ve Svitavách jsme v dále uviděli skauty z Litomyšle. Vlád'a rozhodl, že za nima už nepůjdeme. To se jim však stalo osudným. Použili totiž veverkovskou fintu - vystoupili o stanici dál. Prý když se litomyšlské děti v Moravské Chrastové vykláněly z oken dlouhé zelené housenky (myslím, že ne smradlavé), oznamovali svým rádcům: "Podívejte, ti, co na nás mávali a co jsme na ně mávali i my, už vystoupili! Jééé, ten vlak se rozjíždí!!!" A bylo to.

Přišli jsme k Lidáku a díky mně, protože já to tady znám, jsme na úseku asi pěti metrů třikrát přeběhli silnici, za což se mi všemu přihlížející Mrholík taky pěkně vysmál. Vstoupili jsme tedy do sálu, kam jsme byli nasměrováni. Dorazili jsme jako druží, kromě domácího Brněnce (co se divíte, Brněnec je totéž co Chrastová, i když...) se na nás usmívalo i středisko Jevíčko. Zanedlouho dorazili i Litomyšláci, takže nás tam bylo docela dost.

S Vládou a Chroustem (Litomyšl) se nám zastesklo po prknech, která znamenají svět, tudíž jsme se rozhodli ještě něco secvičit. Věnovali jsme tomu přes hodinu, jenže to bylo takový slabší. Tak jsme to radši zabalili. Mezitím však přijížděli další a před jednou hodinou se do sálu dostavili i místní obyvatelé. Jednou si tak letmo očima přelítnu sál, načež se musím podívat na místo, kde jsem zahlédla čtyři velmi rychle pohybující se cosi. Byly to ruce. Byly to ruce dvou lidí! A byla to Hanka Nečasová s Petrou!!! Tak už jsme ze Třebové byli tři.

Mrholík s Medvědem nelenili a Hanku okamžitě zaměstnali jakožto konferenciérku. Do této funkce byla pasována společně s Vládou. Ten z toho byl sice téměř zničen, i když nevím proč. Šlo jim to totiž dost dobře a ocenili to i všichni přihlížející.

Hanka s Vládou nám tedy uvedli první kapelu, kapelu z Litomyšle s názvem "Já on ona a spol." Hráli asi tři písničky a hráli pěkně. Mně osobně se však nejvíce zalíbily Ještěrky s Kopretinkama, což jsou malinký světlušky a byly úplně skvělé. A nejlepší bylo, jak se hádaly, kdo bude držet mikrofon. Vlastně spíš kdo nebude držet mikrofon. Představte si dvanáct malých světlušek v půlkruhu, jak stojí na pódiu, přičemž krajní drží mikrofon. Ne však dlouho, neboť ho ve zlomku vteřiny podá své sestřičce vedle. Ta se sice zprvu brání tím, že má ruce složené za zády, ale když si uvědomí případný pád přístroje na parkety, vztáhne ruce po mikrofonu a se slzami na krajíčku ho nutí další malé světlušce, která bez rozdílu opakuje její chování. Bylo to kouzelné.

Na jevišti nastupuje litomyšlská skupina Bzundy, se svými čtyřmi písničkami sklízí bouřlivý potlesk. Následuje půlhodinová přestávka, po níž sledujeme jevišskou skupinu Medvědivy děti. Taky jim to šlo dost dobře, o čemž svědčí i to, že přidávali. Po nich se na jevišti objevuje nejprofesionálnější skupina Jameki. Při poslechu jejich vlastních výtvorů se nikdo nemůže divit, že loni vyhráli poličskou Bránu. Do uší nám vplouvají libé tóny Kamelotů, Jameki opět přidávají...

Na závěr vystoupila i Hanka s Medvědem a s Pískem, zpívala i písničku: "V devět hodin dvacet pět mě opustilo štěstí..." Já nevím, jak se to jmenuje.

Porota posoudila, hlavní porotkyně vyhlásila a předala ceny. Z mladších vyhrála skupina "Já on ona a spol.", ve starších Jameki. V divácké soutěži zvítězily Ještěrky a Kopretinky.

Poté nastalo vyklízení sálu a přípravování parketu pro country-tance. Bylo to dost dobré, hráli jsme i různé "společenské" hry typu "Ovo, ovo" a jiné. V osm hodin ulehli v přesilniční škole (tzn. ve škole, ke které se dopravíte, přejdete-li silnici) mladší patnácti let a my ostatní jsme tancovali a tancovali, až se z toho všem motala hlava. Teda nevím, jestli všem, ale mně dokonale. Po polce s Mrholíkem jsem to teda zvládla jen taktak. Takže si dávejte pozor nejen na tvářoh!

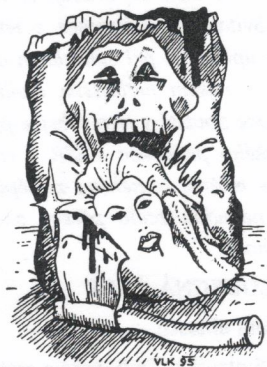
Kolem půlnoci se přestalo hrát neživě a začalo brnkat živě. Jenže to už jsem se nacházela ve škole a pomaloučku usínala.

Ráno jsme uklízeli školu a chystali se na autobus, který měl jet v devět hodin. Rozloučili jsme se s Litomyšláky, kteří už měli odjet. Jenže ti se za půl hodiny vrátili. Autobus zjistili špatně a domů se tedy ode-

berou až v deset. My jsme se jim ale vůbec nesmáli a hrozně nám to bylo líto. Byla jsem pořád v pohodě, až za mnou přišel Vláda a zděšeně se mě zeptal, jestli vím, kolik je. Samozřejmě, že jsem to nevěděla. Bylo za pět devět a cesta k zastávce asi pětiminutová. Velmi, ale velmi spěšně (rychle a nutně) jsem se rozloučila a s Ďůlkem a Libičem se poklusem vydala na zastávku. No, kdybych tušila budoucí sled událostí, byla bych v pohodě. Tož jak si to tak pěkně utíkáme, proti nám se ze zatačky vyřítí náš autobus. Já jsem jim teda nevěřila, že by mohl být náš, leč po přečtení jízdního řádu jsem byla donucena postupně se vrátit zpět do Lid'áku. Litomyšláci se nám taky vůbec nesmáli, jak by mohli. No nic, aspoň jsem ještě mohla pomoci s úklidem. Na náš další autobus, který měl jet v 9.40, jsem ani moc nespěchala. Nemusela jsem. Taky nejel. Nakonec jsme se svezli s Litomyšlí až v deset. Klasika. A divím se, že jsme stihli autobus do Třebové, když ten konec takhle začal.

Myslím si, že Balvan byl skvělejší a příště bych chtěla jet se Včelkama, musí to prostě vyjít. Ale mrzí mě zastoupení našeho střediska na podobných akcích. Ale to už je asi marný... nebo snad ne?

Madla

Kvíčalovské pověsti (1)

Jako součást "mokrého programu" proběhla na letošním táboře soutěž o nejlepší kvíčalovskou pověst. Slíbil jsem tehdy, že nejvydařenější dílka otisknu v Třeskanu. Do táborového superčísla se však už pověsti nevešly, proto plním svůj slib až teď. Ale podle mě to vůbec nevádí, možná je proto teď i vhodnější doba. Tak až zase budete mít schůzku, venku už bude tma jak v ranci a sychravé nevládné počasí, zhasněte si v klubovně světlo, zapalte si jenom svíčku, a v takto navozené tajuplné atmosféře si přečtěte první dvě pověsti. Další budou následovat v příštích číslech...

Jessie

Štrašidelná hlídka

Blížilo se k večeru a všichni táborníci uléhali do stanů. Jen ti, co hlídali tábor, byli vzhůru. Když řetěz probouzených na hlídku padl na největšího darebáka tábora, který ničil stromy, vybíral hnízda, nemilosrdně zabíjel zvířata, začaly se dít divné věci. Ozývaly se hrůzostrašně znějící skřeky, praskaly větve, strašidelně šuměly stromy, šišky padaly ze stromů a najednou zahřmělo. Hlídač (jménem Vilík) všechno viděl i slyšel. Začaly se mu klepat kolena a cvakat zuby. Přesto se přemohl a šel udělat okruh. V polovině trasy se tolik bál, že mu zdřevěněly nohy. Sedl si na pařez a nemohl vydat ani hlásku. Tu najednou mu někdo zaklepal na rameno. Otočil se a nikdo tam nebyl. Než se stačil vzchopit a aspoň utéci, chytlo ho něco za krk. Tentokrát viděl postavu. Byl to muž s dlouhými, mastnými vlasy, v černém rozedraném triku a kalhotách. Nejhoroznější bylo, že měl na rameni vytetovanou lebku. Pevně Vilík sevřel a škrtil, až byl skoro zardoušen. Poté ho odvedl bůhví kam. Když se ráno všichni vzbudili, nemohli Vilíka najít. Až k poledni našli kus jeho oděvu. Policie se cvičenými psy Vilíka hledala, ale marně.

A proč ho neznámý unesl? To snad všichni víme!

(Eva Rothová, Sarančata, Kvíčalka 1996)

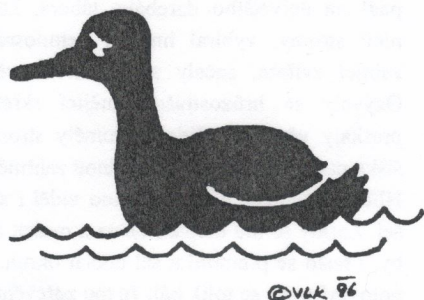
Proč je v Bahňáku bahno

Dřív, když ještě nebyla civilizace, nepodobal se Bahňák dnešнему Bahňáku. Byl to krásný malý rybníček uprostřed lesa. I zvířátka ho měla ráda. Potom se postupně začal vyvíjet člověk. Lidem se rybníček také líbil. Ve 20. století se lidem líbil tak, že z něho chtěli udělat koupaliště. Architekt, který měl všechno na starosti, jednou velkou únavou usnul u práce a zdálo se mu něco velmi divného. Ve spánku se mu zjevil Lesní duch a pravil: "Jestli tento rybník budete kazit dále, stihne ho trest, který vám ukáže, že se nevyplácí odporovat lesním silám."

Po tomto snu se architekt probudil, ale nebral na něj žádný ohled. Svolal dělníky a dál se pokoušeli vybudovat koupaliště. Po těžké práci si šli dělníci odpočinout. V tu chvíli se probudili všechny zlé síly a začali provádět své ošklivé dílo. Nanosili do rybníčku bláto a bahno z celého lesa. Z rybníčku se zakrátko stala velká zabahněná plocha. Zvířátka už do rybníčku nechodila pít, sluníčko už své paprsky neodráželo na vodní hladině. A tak rybníček zaplatil za lidskou ješitnost.

Dodnes stojí poblíž Kvíčalky zabahněný rybník Bahňák.

(Pampelišky = Tarzanovci, Kvíčalka 1996)

Kachny

Kam míří Johan?

Bystrému oku Třeskana neunikla nenápadná, ale usilovná Johanova cesta vzhůru. Johan po vzoru "mladých úspěšných mužů" na sobě dnem i nocí usilovně pracuje. Poté, co získal bezmála všechny vůbec splnitelné odborky, složil s přehledem sobě vlastním čekatelské zkoušky, a již také jistě pomýšlí na zkoušky vůdcovské a lesní školu. Ve vedení 1. oddílu se stal nepostradatelnou Aladinovou pravou rukou, pevně držící (mimo jiné) oddílové finance. Na různých akcích získává vlivné kontakty, včetně zahraničních (viz Madlin článek v Třeskanu č. 54), a nepomijí ani sdělovací prostředky. Poté, co se v říjnu v souvislosti se setkáním mládeže v Poličce objevil na televizní obrazovce, blahosklonně se na nás usmívá i z fotografie v posledním čísle Skautingu (č.3, str. 22). S ohledem na blížící se volby do střediskové rady a ORJ tedy nezbyvá než ptát se společně s našimi čtenáři: "Kam až míří Johan?"

Chovatelka Eva Kubínová

Ne opravdu se nejedná o chybu a místo "chovatelka" tam nemělo být napsáno "vychovatelka". Jak se dá vydedukovat ze zpráv, které "prosákly" mezi naši skautskou veřejnost, zjistila Eva stejně jako mnoho jiných našich pedagogů, že jedním povoláním se v dnešní těžké době neužívá. Pustila se proto, jako mnoho našich spoluobčanů, do podnikání a jako předmět své podnikatelské činnosti si zvolila velkochov křečků. Dále lze říci pouze tolik, že i v tomto oboru se Evě daří a křečků produkuje tolik, že s rezervou pokrývá omezené možnosti místního trhu. A tak se prosím nedivte, položí-li Vám někdy jen tak mimochodem a při řeči zdánlivě podivnou otázku: "Nechceš křečka?"

Halina Pawlovská na Třeskan - párty ?

Jak se nám doneslo z našich "spolehlivých a dobře informovaných zdrojů, které si však nepřejí být jmenovány", projevila známá moderátorka, šéfredaktorka, autorka atd. atd. Halina Pawlovská předběžný zájem o účast na připravované Třeskan - párty. Je to jistě s podivem, zvláště vezmeme-li v potaz, že tato akce je teprve ve stádiu raných příprav a pro veřejnost byly zatím uvolněny jen poměrně kusé informace. Zřejmě je organizační kolektiv kolem redakce Třeskana pro tuto uznávanou osobnost naší kultury dostatečnou zárukou kvality. Tedy vy všichni, kteří jste svou účast na Třeskan - párty dosud zvažovali, neváhejte, možná budete "V žitě"...

Jessie

Kam za turistikou (1)

V této nové rubrice bych vás chtěl seznámit v několika pokračováních se zeměpisnými, přírodopisnými, historickými, hospodářskými, ale i umělecko-historickými a národopisnými památkami, a hlavně turistickými možnostmi a zajímavostmi našeho regionu a jeho nejbližšího okolí. Pokud budete následující řádky číst, doporučuji si vzít k ruce mapu Svitavska. Informace z této rubriky můžete uplatnit i při schůzkách a přípravě výprav v našem nejbližším okolí. Veškeré informace použité v této rubrice pocházejí z turistického průvodce ČSSR z roku 1969, proto je možné, že některé zeměpisné údaje se již nebudou zcela přesně shodovat se současností.

A. VŠEOBECNÁ ČÁST

Vymezení oblasti:

Oblast Svitavska, Třebovska a malé Hané je zatím celkem málo známá, není proto ani valně vyhledávaná. Ubytovacích možností je zde málo a o krásách krajiny, historických a přírodních zajímavostech se zatím v široké turistické veřejnosti neví. Je to škoda. Krajina je nádherná a oblast má svou pestrou minulost, z níž se všude zachovaly památky. Hranice oblasti jsou spojnice míst: Svitavy - Lubná - Čistá - Ústí n. Orlicí - Lanškroun - Zábřeh - Uničov - Litovel - Kostelec na Hané - Boskovice - Svitávka - Svitavy. Na západě přechází oblast turisticky zcela plynule v Litomyšlsko a Poličsko. Na severu navazuje na okolí Ústí nad Orlicí a nejzazší výběžky Orlických hor. Východní svahy Dražanské vrchoviny s výraznými vrchy Kosířem a Rampachem tvoří přirozenou západní hranici Hané. Na severovýchodě tok

řeky Moravy odděluje Zábřežsko a Mohelnicko od dominantně vystupující hradby Jeseníků. Na jihu oblast Malé Hané je uzavřena vápencovým masívem Moravského krasu, který zde tvoří pokračování Dražanské vrchoviny a končí prakticky až u samotného Brna.

Administrativně spadala až do nedávna největší část oblasti do Východočeského kraje (celý okras Svitavy a část okresu Ústí n. Orlicí). Severovýchodní část, tj. Zábřeh a Mohelnice se svým okolím patří do okresu Šumperk. Na jihovýchodě celkem jen nepatrná část území spadá do okresu Prostějov a Blansko.

Kdo pozná jednu půvaby tohoto krásného koutu naší vlasti, řekne si spolu s básníkem F. Halasem, který je pochován v Kunštátu na okraji této oblasti: "Já se tam vrátím".

Přírodní poměry

Horopis a vodopis.

Po fyzicko - geografické stránce náleží popisovaná oblast několika horopisným celkům, a proto vykazuje značnou rozmanitost povrchových forem i časté střídání krajinné tvárnosti.

Od sv. zasahuje do ní podhůří Orlických hor, tvořené v této své části souběžnými hřbety. Jeden z nich stoupá z údolí Tiché Orlice u Kerhartic nad Orl. (320 m) a přes Andrlův chlum (559 m), Kozlovský vrch (601m) a Opatovský les pokračuje ke Gajerskému sedlu (511 m), jímž končí. Údolím Třebovky je tento hřbet oddělen od hřbetu druhého, jenž počíná u sedla u Dol. Houžovce (471 m), pod názvem pod názvem Hříva (nejvyšší bod Palice (613 m) se táhne k sedlu Třebovíckému (434 m) a odtamtud přes Mladějovský les (649 m) k svému konci v sedle Hřebečovském (566 m).

Od této části podhůří Orlických hor se až k j. a jz. hranici naší oblasti prostírá Svitavská plošina (Haryška (451 m), Javornický hřeben (586 m), Roh (660 m), která bývala dříve pokládána za okraj Českomoravské vrchoviny, ač se od ní svou geologickou stavbou i povrchovými tvary podstatně liší.

Na v. od obou popsaných částí se prostírá Boskovická brázda v úseku od Boskovic přes Jevíčko a Městečko Trnávku k Lanškrounu. Skládá se ze tří kotlin (jevíčské (366 m), moravskotřebovské (395 m) a lanškrounské (392 m)), vzájemně oddělených různě širokými a různě vysokými partiemi vyššího terénu. Mezi jevíčskou a moravskotřebovskou kotlinou je to Kraví hora (588 m), Hušák (626 m) a Kamenná hora (550 m), a mezi kotlinou moravskotřebovskou a lanškrounskou Rychnovský vrch (541 m). Mezi Lanškroun a Zábřeh zasahuje

Mírovská vrchovina (Mírovská hora, 594 m) a území od Zábřehu až po Litovel náleží k Hornomoravskému úvalu, jehož údolní dno klesá v tomto úseku zhruba z 290 na 230 m.

Jihovýchodní prostor oblasti vyplňuje Drahanská vrchovina. Vyznačuje průměrnou nadmořskou výškou 500 - 600 m, ale v prostoru mezi Svitávkou, Hor. Štěpánovem, Protivanovem a Boskovicemi klenbovitě vystupuje až nad 700 m. Tam jsou i její nejvyšší vrcholy: Babáč neboli Paprč (721 m) a Skalky (734 m) - první v naší oblasti, druhý již mimo ni u Protivanova. Povrchová modelace Drahanské vrchoviny je zajímavá zejména ve vztahu k údolím, která ve svých horních úsecích mají povahu poměrně mělkých úvalů, ale ve směru k okrajům vrchoviny se rychle zahluňují a silně rozčleňují její jinak celkem plochý povrch.

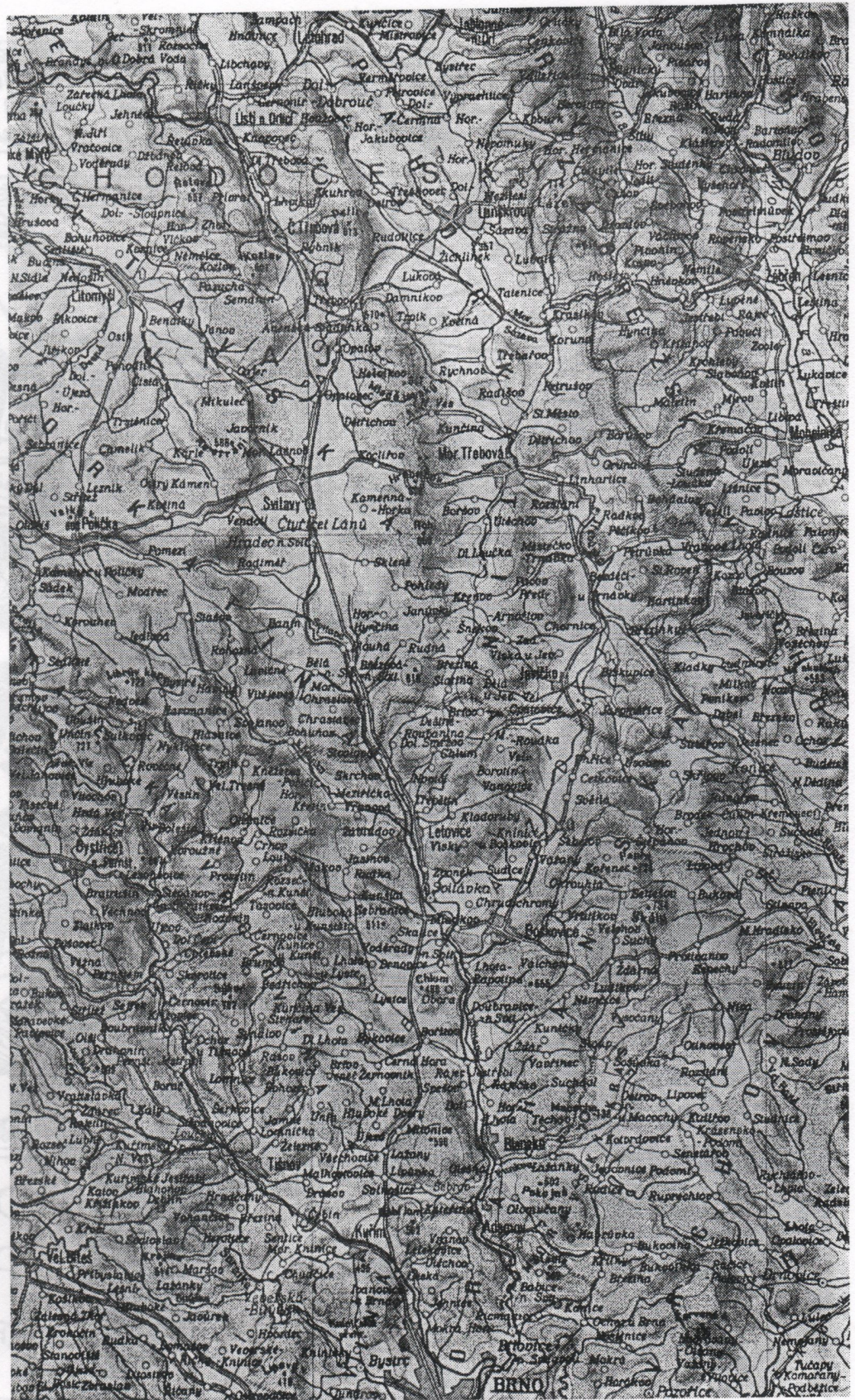
Hlavní evropské rozvodí probíhá v naší oblasti napříč Javornickým hřebenem k východu na kótu 623 severně od Hřebečova a pak přes Mladějovský les do Třebovického sedla a z něho skoro přímoú čarou na sever po temeni hřbetu Hřívý. Vody tekoucí na s. a z. od této rozvodní linie, náležejí prostřednictvím Loučné a Třebovky k povodí labského, tedy do oblasti Severního moře, a vody na straně jižní, resp. východní odvádí Moravská Sázava, Třebůvka a Svitava do řeky Moravy, tekoucí do Dunaje, a tím přísluší k oblasti moře Černého.

Loučná vzniká nad vesnicí Ostrý Kámen z. od Svitav, ale již krátce potom v čisté poušti naší oblast.

Třebůvka pramení na s. od Hřebečovského sedla nad Kocliřovem a má pak směr většinou severní nebo severozápadní - nad Třebovicemi protéká rybníkem Hvězdou a v Ústí nad Orlicí se z levé strany vleává do Tiché Orlice.

Moravská Sázava přichází od severu z okolí Výprachtic k Hoštejně, kde se obrací do východního směru a mezi Zábřehem a Zvolí ústí z pravé strany do řeky Moravy.

Třebůvka vzniká sz. od Moravské Třebové, na celém svém toku zachovává směr povšechně jihovýchodní a do Moravy ústí rovněž z pravé strany pod Doubravicí.

Největším jejím přítokem je Jevička, která má prameny sz. od Jevička a ústí do Třebůvky z pravé strany pod Městečkem Trnávkou.

Svitava náleží do rámce území jen svým hořejším tokem od vrchoviška na jv. straně Javornického hřebene až k obci Svitávce, protéká Svitavami. V Letovicích se do ní

vleává z pravé strany Křetinka. Její další tok patří do oblasti Moravského krasu a do okolí města Brna.

Pokračování příště - (Geologická stavba a vývoj, půdy)

Demi

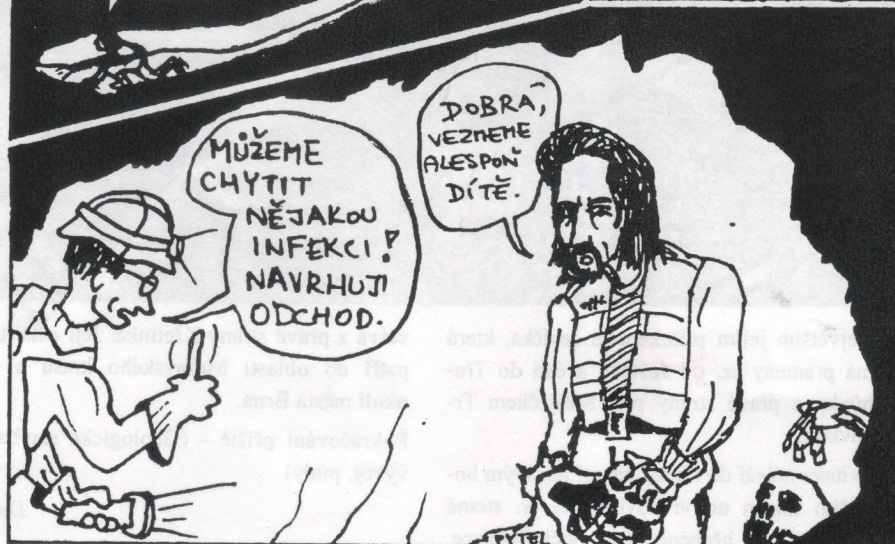
STORY

TYTO PŘÍBĚHY JSOU ZALOŽENY
MINIMÁLNĚ Z 81% NA PRAVDĚ
A OPAVDU SE STALY. PROŽILI
JE ČLENOVÉ STŘEDISKA V.M.T.

MELODIE SMRTI

KRESLÍ A PÍŠE: VLADAN KOLÁŘ ©1996

LOCATION: MORAVSKÝ KRAS

POKRAČOVÁNÍ PŘÍŠTĚ

TVÁŘE HERCŮ BYLY
NA PŘÁNÍ OSOB
KTERÝ TENTO
PŘÍBĚH PROŽILI
POZMĚNĚNY.
STALO SE VAM NĚCO
PODOBNEHO?
NAPIŠTE NAM!!